

श्री दाहा अवतार.

(पीर सदरदीन कृत.)

छापुन पसीद्ध करणार

हुसेन शरीफ.

ऑ. सेक्रेटरी,

धी खोजा सांधी प्रीन्टींग प्रेस, डोंगरी स्ट्रीट पोस्ट न. ९.

मुंबई.

आवृत्ती पहिली. सन १९२५.

(कीमत (रफ) १ आणा.) (प्रत १२०००.)

(,, (ग्लेझ) २ आणे.)

प्रस्तावना.

परमेश्वराच्या कृपेने आधुनिक जगाच्या उन्नती साठी निरनिराळ्या रीतीने प्रयत्न होत आहेत, या प्रयत्नाला बळकटी आणण्यास भिन्न भिन्न भाषेत साहित्याचा प्रचार करणे हेच श्रेयस्कर ठरले असून ते आधुनिक प्रवृत्तीचे मुख्य अंग आहे ज्या हिन्दुस्थानाला **धर्म-भूमी** म्हणून गौरव करण्यात भाविकांना आनंदाची भरती येत असे, त्याच हिन्दुस्थानात **हिन्दु-मुसलमानांचे निरंतर ऐक्य** असावे, या पवित्र प्रेरणेने सरासरी ५०० वर्षा मागे पीर सदरदीन साहेबांनी मानव जातीच्या कल्याणासाठी जो पवित्र व सत्य मार्ग निःपक्षपात दृष्टीने दाखविला व अनेक संकटे सोसून **सतपंथाचा** उपदेश केला, त्या महान-त्यागी व सत्य-प्रिय पीर साहेबांच्या अमृता सारख्या गोड आणि सुरस वाणीचा सार्‍या जनाला लाभ व्हावा म्हणून त्यांच्या असंख्य सुबोध कृतींतून महाराष्ट्रीयांच्या हितास्तव ही एक लहानशी कृती मराठीत भाषांतर रूपाने वाचक वृंदा समक्ष ठेवण्याचा आज प्रसंग मिळत असल्या मुळे फारच आनंद होत आहे

ही लघुकृती "**धी रिक्रीएशन क्लब इन्स्टिट्यूट**" या संस्थेकडून **अस्पृश्यता निवारणार्थ** जे प्रयत्न होत आहेत, त्याच पवित्र भावनेला अनुसरून वरील संस्थेच्या **पब्लीसीटी व लिटरेचर डिपार्टमेन्ट** कडून मूळ गुजराथीचे मराठीत भाषांतर करण्यात आले आहे **ही कृती महाराष्ट्राला सुमार्ग दर्शक व अस्पृश्यता निवारणार्थ हितावह निवडो** अशी परमेश्वराची प्रार्थना करून ही प्रस्तावना पूर्ण करितो

जनतेचा सेवक,

अलीमहंमद जानमहंमद चुनारा.

ऑ. सेक्रेटरी धी पब्लीसीटी अॅन्ड लीटरेचर डिपार्टमेन्ट.

या अली मदद.

दस अवतार.

(पीर सदरदीन कृत.)

[मूळ भाषेत]

अवतार १ लो.

श्री प्रथमें श्री प्रथमें मच्छ रूपे लीधो छे अवतार, माया मांडीने जुग शाम धरिया तारे गुरु ब्रह्माजीना वेद छे चार, ते शंखो दानव वेद हरी गयो.

शंखो दानव वेद हरी जाय,
तेनी वारे श्री नारायण थाय;
जाई रह्यो समुद्र मांहे,
तारे मच्छ रूप धर्यो मुरार;

नामतो माह्यो हाथ,
तारे बोल्या श्री युगनाथ,
पेमंतो झाल्यो हाथ,
काइ ग्रह्यं श्री जगनाथ:
कहे तने क्षण न मेल्हं रे हाथ,
तारे कर जोडीनें लाग्यो शाहानें पाय.
शाहा त्रुठ्यो तुं वर माग,
ततक्षण मेल्यो छे हाथ,
शाहा त्रुठ्यो श्री जगनाथ;

हो मारा स्वामीजी आदि नारायणे शंखो हण्यो, तारे मच्छ रुपे श्री माहाव अवतर्यो; श्री मच्छनी माता तो शंखावती, पिता तो प्रेमरूख, गुरु तो मामधाता, शक्ती तो चद्रिका देवी, चार लक्ष अने बत्तीस सहस्त्र. श्री मच्छ रूपे नाम भणाविया जी अलाह, जी अलाह. (१)

———:०:———

अवतार १ ला. (भावार्थ)

—※—

हे देवा ! तू पहिल्या अवतारी मच्छ रूपात प्रगट झालास. आणि त्या काळी तू आपली लीला प्रगट केलीस. गुरु ब्रम्हाजींचे चार वेद शंख दानव हरण करुन घेऊन गेला.

ज्या वेळी शंख दानव वेद हरण करून घेऊन गेला. तेव्हा मच्छ रूपाने प्रभूनी त्याचा पाठलाग केला तो निसटून जात असता त्याचा हात धरिला त्याला समुद्र तळी लपून बसताना अशक्त करून आपल्या प्रबळ शक्ती पुढे हार खाण्यास भाग पाडिले 'एक क्षण सुद्धा तुझा हात सोडणार नांही' असे जेव्हां प्रभू त्याला म्हणाले, तेव्हां तो दानव गलित-धैर्य होऊन प्रभूला शरण गेला आणि प्रणिपात केला तेव्हा प्रसन्न होऊन दयाळू देवानी त्या दानवाला वरदान मागण्यास्तव आज्ञा केली आणि त्याच वेळीं हात सोडून दिले

प्रिय संतगण हो! प्रथमत परमेश्वरानी शंखासुराचा वध केला. तेव्हा मच्छावतार घेतला. मच्छ अवताराची माता-शंखावती, पिता-प्रेमरुख, गुरु-मान धाता, शक्ती-चंद्रीका-देवी. चार लक्ष बत्तीस हजार वर्षे पर्यंत श्री मच्छ रुप नावें प्रगट झाला.

———

अवतार २ जो.

—○—

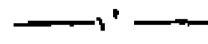
श्री बीजा माहे श्री बीजा माहे कोरभ रूपे लीधो छे अवतार. भार पृथ्वीनुं शाहा मोरे पीठेमुं झालियो. तारे मेरू पर्वतनो कीधो छे रवायो. वासंगी नाग शाहा मोरे नेत्रेमुं मरोडिया.

तारे देव मळिया छे तेत्रीस क्रोड,
एक मेरे ते वीरलोचन राय;
बीजी मेरे ते महाबल थाय,
तारे मथियो महाब समुद्र,
हरी उद्धरिया नव खंड,
आण्या ते अमृत नेह;
आणी काढ्या अमृत नूर,
पाया ते चंद्रमा ने सूर; (सूर्य)
चंद्र सुरज पाया वे,
राहु ऊपर मांडी छे रीस,
शाहे छेद्या तेना शीश.

हो माग स्वामीजी बीजा माहे मारो तूं श्री परमेश्वरा, श्री बीजा मांहे कोरभ रूपे लीधो छे अवतार, श्री कोरभनी माता तो कमलावती, पिता तो त्रीकमरूख. गुरु तो एकारख, शक्ती तो अजिया देवी चार लक्ष ने बत्तीस सहस्त्र श्री कोरभ रूपे नाम भणावियां; जी अलाह, जी अलाह. (२)

अवतार २ रा. (भावार्थ)

हे देवा! दुसऱ्या अवतारीं तू कच्छ स्वरूपी दिसलास. संपूर्ण पृथ्वी पाठीवर धारण केलीस भूभार सहन करीत असता मेरु पर्वताची रवई करून शेषनागाचा दोर बनविलास.

त्या वेळी तेहतीस कोटी देव जमले. एकीकडे वीर लोचनराय व दुसऱ्या बाजूला महाबल होऊन समुद्राचे मथन केले प्रभूजींनी नवखंड पृथ्वीचा उध्दार केला. तेणें करून अमृत कुंभ मिळविले त्याच वेळी सुर्य आणि चंद्रला ते पाजले (आणि त्या वेळी) राहूचा राग आला. त्यामुळे प्रभूंनी त्याचा शिरच्छेद केला

हे माझ्या देवा! द्वितीयावतारी असा तू माझा परमेश्वर झालास तू कच्छवतार धारण केला. कच्छदेवाची माता-कमलावती, पिता—त्रीकम रूख, गुरु-एकारख, शक्ति--अजिआ देवी, चार लक्ष बत्तीस हजार वर्षे पर्यंत कच्छनावे प्रगट झालास.

अवतार २ जो.

— ० —

श्री त्रीजा माहे श्री त्रीजा माहे त्रिभुवरे दीधी छे दाढ, दाढ तो श्री वराहनी वखाणिये अहर्निश ब्रंह्मंड पेन्यूं दाढ, पृथ्वी जाय रखपार.

हवे आव्यो छे दैत्यनो काळ,
दैत्य बंधाणो माहे जंजाळ,
शाह्य नवखंड पोता जाय,
वनमा रहीने कीधो छे आरंभ,
गोविन्दे गिन्ही छे गाढ,
ब्रह्मांडे राखी छे दाढ.
दैत्य नवखंड पोता जाय.
वराह रुपे छे अवतार.
मोर दानव मारीने कीधो छे आरंभ,
त्यारे स्व--चक्र लीधो छे हाथ.
अवतर्या शाहा संसार माहे,
अवतर्या शाहा देव मुरार.
अवतर्यो शाह्य ऊद्धव राय,

अवतऱ्यो शाहा पृथ्वी मांहे
रव मंढ रोळिया तांहे.

हो मारा स्वामीजी त्रीजा मांहे मारे तूं श्री परमेश्वरा; श्री त्रीजा मांहे त्रिभुवरे दीधी छे दाढ, दाढ तो श्री वराहनी वखाणिये; श्री वराहनी माता तो पद्मावती, पिता तो दोंगलपूर, गुरु तो मेहेमानंद, शक्ती तो बहुका देवी; चार लक्ष ने बत्तीस सहस्त्र श्री वराह रूपे नाम भणाविया जी अलाह, जी अलाह. (३).

अवतार ३ रा. (भावार्थ)

तिसऱ्या अवतारीं देवांनी आपली दाढ (कार्यी) लाविली श्री वराहच्या दाढेचे वर्णन करावे (कारण) सर्व ब्रह्मांड सर्व काळ दाढेवर धारण केलें. पृथ्वी समुद्रतळीं जाऊं लागली

आतां दैत्याचा काळ आला आणि दैत्य पाशांत सापडला. श्री शाहा नवखंड पर्यंत जाऊन पोहोचले, आणि वनांत राहून आरंभ केला श्री शाहांनी युक्ती करून ब्रह्मांडांत दाढ टेविली. दैत्य नवखंडात पोहोंचला. त्या वेळीं देवांनी वराह रुप धारण करून अवतार घेतला.

प्रथम मोर दानवाचा वध करून आरंभ केला. तव्हा हातात चक्र धारण केले (असा) प्रभू जगात अवतरला. प्रभूदेव उध्दव, मुरारी, यानीं अवतार घेतला पृथ्वी वर अवतरून त्यानीं दुर्जनाचा संहार केला

हे माझ्या देवा ! त्रितिय अवतारी असा तू माझा परमेश्वर झालास. प्रभूनी त्रितियावतारी गर्जना केली त्या गर्जनेची स्तुती करितो वराहूची माता-पदमावती, पिता-दोगलपुर, गुरू-साहेसानंद, शक्ति-बहुकादेवी, चार लक्ष बत्तीस हजार वर्ष पर्यंत वराह नांवे भुषित झाला.

—०—

अवतार ४ थो.

श्री चोथा माहे श्री चोथा मांहे नरसिंह रूप लीधो छे अवतार; भक्त हेतने कारणे स्वामीजी तू भले भले अवतर्यो. स्थंभ फाडीने प्रगट्या देव श्री परमेश्वरा, भक्त प्रल्हादनी वारे ते स्वामीजी भले भले अवतर्या; तारे कुंवर प्रल्हाद मोक्ष पाम्या.

तारे मोक्ष पाम्यारे प्रल्हाद,
तेने आल्यो शाहे अविचल राज;
मुक्त हुवारे प्रल्हाद,
जेम शाहे आल्यो धृवने राज;

६

ध्रुव करे छे अविचल राज,
बंध काप्यां प्रल्हाद;
तेने आप्यो शाहा अविचल राज,
कीधा ते अमर जात;
जलाव्या दानव जेह,
कहे सुणो स्वामी अमर मोरी छे देह;
नही मरूं पुरुष ने स्त्रीया,
नही मरूं रात न दीन;
नहीं मांहे न बार,
नही मरूं धरणी आकाश,
नही मरूं ते खंडे ने खङ्गे,;
नही मरूं ते लकड ने लोह
तारे लइ राखियो नेवा हेठ,
नरे नख वाया तेने पेट;
तेनां रक्त पीधांछे देव,
रक्तें करीने कीधां छे स्नान;

वळी विप्रने आल्यो बहु दास,

ओच्छव हुवा ततमेत;

हो मारा स्वामीजी चोथा माहे मारो तूं श्री परमेश्वरा, युग सुधारिये, भक्त उद्धारिये, दानव दारिये, गतीउ तारिये, असुर संहारिये, आशा पूरिये. श्री चोथा माहे मारो तूं श्री परमेश्वरा, श्री चोथा माहे नरसिंह रूपे लीधो छे अवतार; श्री नरसिंहनी माता तो चंदावती, पिता तो हरीनक, गुरु तो अंमरतेज, शक्ती तो संमया देवी चार लक्ष ने बत्तीस सहस्त्र श्री नरसिंह रूपे नाम भणाविया, जी अलाह, जी अलाह. सत्तर लक्ष ने अठावीस सहस्त्र युग किरतानुं (सत्य) प्रमाण होता, तारे ऋग्वेदनां वारा वरतिया; किरता युग माहे शाहानां चार रुप वरतिया चार दानव शाहे आपे संहारिया; क्रोडिये पांचसूं राजा प्रल्हाद तारिया, तेणे गुप्त पथ आराधिया, ते तो सही अमरापुरीनो वासो भले पामिया, जी अलाह, जी अलाह. (४)

अवतार ४ था. (भावार्थ)

—०—

धन्य, धन्य, प्रभू तुझी महिमा ? भक्त जनाचे हित साधण्यास्तव तू चवथा नरसिंह अवतार धारण केलास. त्या तुझें (मी) स्वागत करितो भक्त प्रल्हादाच्या संकट समयी तू स्तंभ फाडून प्रगट झालास. भक्त प्रल्हाद मुक्त झाला. प्रल्हादाला त्यावेळी मुक्ती मिळाली त्याला अचल राज्य दिले. आणि त्या मुळे परमभक्त प्रल्हाद मुक्त झाला. ज्या प्रमाणे प्रभूजींनी ध्रुवाला राज्य दिले. ध्रुव अचल राज्य करीत आहे. त्यांना अमर केलें प्रल्हादाचें सव वध करून त्याला प्रभूजींनी अचल राज्य दिले

ज्यावेळीं दानवाला धरिले त्यावेळी तो (देवाला) म्हणाला. हे स्वामिन् ? माझें शरीर अमर आहे. मी स्त्री कडून किंवा पुरुषा कडूनही मरणार नाही, रात्रीं मरणार नाही, दिवसा मरणार नाही, आत मरणार नाही, बाहेर मरणार नाहीं, पृथ्वीवर मरणार नाही, आकाशात मरणार नाही. तलवार किंवा अन्य शस्त्रा कडून मरणार नाही. लाकडा कडून मरणार नाही लोखंडानें मरणार नाही. त्यावेळी प्रभूनी त्याला धरिले. आणि आपली तीक्ष्ण नखे त्याच्या पोटात खुपसली. त्याचे रक्त प्राशन करून रक्तस्नान केले. त्यावेळीं विप्र लोकांना दान अर्पण करण्यात आली आणि अवर्णनीय उत्छव करण्यात आला.

हे प्रभू ! चवथ्या अवतारी असा तू माझा परमेश्वर झालास जगताला मार्ग दाखवून भक्ताचा उद्धार केलास. दानवाच्या संहार करून त्यांना सद्‌गती दिली असुराचा संहार करून (भक्तांची) आज्ञा पूर्ण केली चवथ्या अवतारी असा तूं माझा परमेश्वर झालास. देवानी चवथ्या अवतारी श्री नरसिंह रुप धारण केला श्री नरसिंहाची माता-चंद्रावती, पिता-हरितक, गुरु-अमरतेज, शक्ती-समेआ देवी. चार लक्ष बत्तीस हजार वर्ष पर्यंत नरसिंह नांवे प्रगट झालास किरता (सत्य) युगाचें प्रमाण सत्तर लक्ष अठ्ठाविस हजार वर्ष होता त्यात प्रभूजीनीं ऋग्वेदाचें वर्णन केले त्या युगी चार अवतार धारण करून चार दानवाचा संहार केला. भक्तराज प्रल्हादाचे तारण केले. हेप्रभू ! त्यांना गुप्त पथ दाखवून अमरपुरीचे वास्तव्य (वतन असें करून) दीले.

——:०:——

अवतार ९. मो

—:०:—

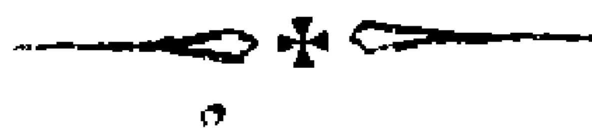
श्री पांच मांहे श्री पांच मांहे वामन रुपे लीधो छे अवतार, दानने परठणे राजा बली छळिया.

गये कहीं तेडाविया प्रधान,
वरतीया वेगे हाकार;
एक विप्रने तेडीने, लावो,
वेगे करीने वेला थाओ
एक घडीनी वार न लावो;
एक ताल माहे वेला जाओ.
तारे वजीरे कीधो छे विचार,
विप्र आव्यो द्वार बहार;
तेने तेडवा गया जण चार,
तेडी लाव्या बलीना पास
बली उठीने लागो शाहाने पाय,
तमे भले आव्या विप्र राय.
तमथी कारज मारो पूरो थाय,
विप्रे कीधो छे मन॰माहे विचार.

बलीने भणी देखाड्या वेद चार,
तारे त्रूठो बली दातार.
स्वामी मागो पृथ्वीनूं राज,
स्वामी कहे मारे राजमूं नहीं काज,
स्वामी मागो हत्ती तुरिंग,
स्वामी कहे मोर हत्ती तुरिग सूं नही रंग.
स्वामी मागो गरथ भंडार,
स्वामी कहे मारे गरथ भंडार सूं नही काम.
तारे बोल्या महाव मुरार,
धरणी जोइए छे उंठ करम.
तारे विप्रे कर्यो एक मरम,
हरीए आगळ माया हाथ.
तारे बलिए मुखे कही एक वात,
स्वामी मागो अधिक आश्रम.
तारे बोल्या महाव मुरार,
धरणी मागूं ते उंठ करम.

तारे विप्रे कीधो ते सुफल वचन,
मुने जोईये छे मढीनुं ठाम.
ज्यां हुं करूं विश्राम,
बलीए उठी देखाडिया हरने ठाम
स्वामीजी तमे यां करो विश्राम,
तारे विप्र वाध्यो ब्रंह्मन्डे जाय.
नवखंड ऊपर दीधो जाई पाय,
धरणी थकी ते उंठ न थाय.
उंठ मांहे नहिं कोई ठाम,
तारे बलीने चांप्यो पयार.

हो भाग स्वामीजी पांच माहे मारो तूं श्री परमेश्वरा श्री पाच मांहे वामन रूप लीधो छे अवतार श्री वामननी माता तो लीलावती, पिता तो केशवढण. गुरू तो बहुलोचन, शक्ती तो कोएला देवी, चार लक्ष ने बत्तीस सहस्त्र श्री वामन रूपे नाम भणाविया जी अलाह जी अलाह. (९)

अवतार ९ वा. (भावार्थ)

हे महाभागा! पाचव्या अवतारी तू वामन अवतार घेऊन दान घेण्याची सबब काढून बळी राजाला छळिले एका क्षणाचाही विलंब न करिता लौकर उठा आणि विप्राला बोलवा. तेव्हा बळीरानी विचार केला (आणि म्हणाला) विप्र- आपल्या दारी आला आहे. चारजण त्या (विप्र) ला बोलविण्याकरिता गेले आणि बलीराजा जवळ घेऊन आले (विप्र येताच) बली राजानी देवाच्या चरणी मस्तक ठेऊन नमन केले. आणि स्वागत केले. तुम्हाकडून माझे कार्य सिद्ध होईल. विप्रवरानी मनात विचार करुन बली राजाला चार वेद म्हणून दाखविले. तेव्हा बलीराजा प्रसन्न झाला आणि म्हणाला की, हे स्वामीन्! सर्व पृथ्वीचें राज्य मागा! प्रभु म्हणाले, मला तुझ्या राज्याची गरज नाही. स्वामीन्! हत्ती, घोडे मागा? प्रभू म्हणाले.- हत्ती घोड्यात मला आनंद नाही. स्वामिन्? द्रव्य भांडार मागा.? तरीस्वामी म्हणाले, द्रव्य भांडाराची मला दरकार नाही मग प्रभू मुरारी, म्हणाले (मला) साडेतीन पावले पृथ्वी पाहिजे. तेव्हा स्वामीनी एक युक्ति करून ताबडतोब आपले हात पुढे केले, तेव्हां राजा (पुन्हा एकदा) म्हणाला, हे स्वामीन्! आणखी काही मागून घ्या? (त्या वेळीही) विप्र म्हणाले की जेथे मी विश्रांति घेऊ शकेन अशी साडेतीन हात

पृथ्वी मला झोंपडीकरितां पाहिजे बळी राजानीं उठून स्वामिला जागा दाखविली. आणि म्हणाला स्वामिन्, (आता तुम्ही येथे सुखरूप) विश्रांति ध्या. तेंव्हा विप्र ब्रम्हांडापर्यंत वाढला. नवखंड पृथ्वीवर पाय दिला (पृथ्वी व्यापूनही) पूर्ण न झाल्यामुळे बळी राजाला पाया खालीं दाविले.

हे दुष्ट जनसहारका ! असा तू पाचव्या अवतारी माझा परमेश्वर झालास. आणि वामन रूप धारण केलेंस वामनाची माता–लीलावती, पिता–केशवदत्त, गुरु–बहुलोचन, शक्ती–कोयला देवी. यासह चार लक्ष बत्तीस हजार वर्षे पर्यंत वामन रूपाने प्रगट झाला.

——:o ——

अवतार ६ ठो.

——:o:——

श्री छठ मांहे श्री छठ मांहे फरशुराम रूपे लीधो छे अवतार, श्री फरशुराम रूपे फरशी हाथ राखतां हतां तारे ऋषीश्वर तपेश्वरी वन मांहे तप करता हता.

हवे जे कहेवरावतो सहस्त्र भुजानों राय,
ते तो वाटे चालियो जाय;

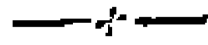
तारे केडे बेनिए दीठो छे वीर;
नयने वछूटा नीर;
जो होवे हम घर राज,
तो बांधव तेडी जमाड्डं आज;
बळती जल बंधन लागी छे मोट,
तेनां मनमांहे बेठी छे खोट;
वस्त्रे न रह्या नीर,
तारे ऋषीश्वरे जाणी तेनीं पीड;
कहे तूंने बांधव सांभर्यो आज,
विणशारिया धरमना काज;
कहे तूंने उपजे ए शरीर,
तो तेड तारो वीर;
ततक्षण तेडाविया राय,
ऋषिश्वरे तेडावी कामधेनू गाय;
जुगते जमाड्या अमृत भोजन जेह,
अंग शोभता वस्त्र पहेराविया तेह,
एकवीस भांतीना दीधां छे दान,
ऋषिश्वरे दैत्यने आल्यो बहु मान;

दैत्यने कहे एतो वनमांहे करे छे योग,
एने एवडो क्यांथी संजोग;
दैत्ये मढी मांहे दीठी एक गाय,
ते तो मांगवा लाग्यो छे राय;
ऋषिश्वर कहे अमे इंद्रथी लाविया गाय,
ते तो दैत्यनें आली नव जाय;
तारे जोर करीने दोरी चाल्यो गाय
तारे ऋषिश्वर वेगेथी वारेज थाय;
तारे ऋषिश्वरे ध्यान धरी संभारिया फरशुराम
वेगे आव्या श्री फरशुराम;
कहे पिता वतावो हमने काम,
तारे कहे पेलां मार तारी माय;
पछी दैत्य कामधेनू लीधो जाय,
तारे फरशुराम फरशी हाथें लीधी;
पृथ्वी निक्षत्रीय कीधी,
हवे जे कहेवरावतो सहस्त्र भुजानो राय;
तेने मारी फेराव्यो एक ठाय, शाहे मार्यो सहस्त्र भुजानो राय. हो मारा स्वामीजी छठमांहे मारो तूं

श्री परमेश्वरा. श्री छठ मांहे फरशुराम रूपे लीधो छे अवतार श्री फरशुरामनी माता तो रणकावती, पिता तो जवलगण, गुरु तो आकाशबुंब, शक्ती तो तुळजाभवानी चार लक्ष ने बत्तीस सहस्त्र श्री फरशुराम रूपे नाम भणाविया. जी अलाह जी अलाह.

अवतार ६ वा. (भावार्थ)

हे जगदुद्धारक देवा ? त्यानंतर सहाव्या अवतारी तूं परशुराम नांवें प्रगट झालास. त्यावेळी परशु हातात धारण केलेस. हाती परशु धरीत होतास तेव्हा ऋषिश्वर (परशुरामाचे पिता) वनात तपश्चर्या करीत होते तेव्हां त्याला सहस्त्र बाहू राजा म्हणत असत. तो त्या मार्गानें जाऊ लागला.—

जातां जाता तो वीर त्याच्या दृष्टीस पडला त्याला पाहताच तिच्या डोळ्यातून अश्रू वाहू लागले. (तिच्या मनांत आलें कीं) जर आम्ही राज्योपभोगी असतों तर माझ्या भावाला बोलावून भोजन दिले असतें. (सौख्य रुपी) पाण्याच्या वधारणाला ओहटी लागली आहे त्या मुळें ती

कोमल हृदया खिन्न वदन होऊन बसली. वस्त्रांत पाणी राहिले नाही. तेव्हा ऋषिनी तिच्या पीडीत हृदयाला ओळखले. ते म्हणाले--प्रिये ? तुझा बंधू तुला आज दिसला त्याचे आदरातिथ्य करण्या करितां तू आतूर आहेस आणि त्या धर्म कार्या करिता तू खिन्न आहेस काय ? प्राण प्रिये ! तुझ्या वीर-बंधूला सन्मानाने बोलावून, त्याचे आदरातिथ्य कर. आज्ञा होतांच (ती ललना आनदाने उठली.) बधूला आमत्रण करून (स्मित मुखाने तिने) त्याचें स्वागत केलें. त्या समयी कामधेनू आणवून अमृततुल्य नानाविध भोजन देऊन राजाला तृप्त केलें. शरिराला शोभा देणारी वस्त्र प्रावरणे लेवविलीं आणि एकवीस तऱ्हेची दाने दिली. आणि ऋषीनी देत्याला वहुमान दिला. तेव्हा तो राजा (मनात) म्हणाला कीं हे दापत्य तापसी वृत्तीन निर्जन वनात रहत असता या प्रमाणे अलौकिक राज्योपभोग याच्या या झोपडीत कोठून (असे विचार त्याच्या मनांत घोळत आहेत) तोंच त्याला त्या झोपडीत आंतल्या बाजूला एक गाय दिसली. तिच्या मुळेंच हे सर्व झालें असें समजताच तो ती (कामधेनू) गाय मागू लागला तेव्हा ऋषी म्हणाले हे राजन ! हीं गाय इन्द्रा कडून आणिली आहे. म्हणून मी तुला ती देऊं शकत नाहीं ते ऐकून राजा बळजवरीनें ती गाय घेऊन चालला. तेव्हा ऋषीनीं ध्यान करून परशुरामाची आठवण केली त्वरित परशुराम आले, आणि म्हणाले हे पिताजी ?

काय आज्ञा आहे? ऋषी ह्मणाले, हे पुत्र? पहिल्यानें तुझ्या मातेचा वध कर त्या नतर हा दैत्य कामधेनू हरण करून घेउन चालला आहे त्याचा समाचार घे. (वरील शब्द कानीं पडताच) परशुरामानीं परशु हातीं धरिला. पृथ्वी निक्षत्रिय केली. जो आपल्याला सहस्त्र बाहू या नावाने बलाढ्य ह्मणवीत होता. त्याचा सहार केला.

हे विश्वाधारा? सहाव्या अवतारि असा तू माझा परमेश्वर झालास परशुराम नांव धारण करून तू आपलें अवतार रहस्य पूर्ण केलेस. तो तूंच माझा स्वामी आहेस परशुरामाची माता–रणकावती, पिता–जवलगण, गुरु–आकाशवुभ, शक्ती–तुळजा भवानी, चार लक्ष बत्तीस हजार वर्षे पर्यंत परशुराम या नावाने या जगी (देव) राहिला.

अवतार ७ मो.

श्री सात माहे श्री सात माहे रामचंद्रजी रूपे लीधो छे अवतार; राजा दशरथनां कुले माता कौशल्या ने उदरे ते श्री रामचंद्रजी भले भले अवतऱ्या कैकईने

वायकेथी चाल्या वनवास, सती सीताने कारणे सायरे बंधावी छे पाज.

तारे नयने न दीसे संघ,
शाह्। जाई रह्या समुद्र पार;
दैत्य रहियो लंका मोंजार,
इंद्रजीत उपरथी नांखे बाण;
तेनी अकल कली नव जाय,
बार वर्षनुं व्रत एक थाय;
कारण अवसर एह,
बाण सांधीने मारे एने तेह;
ज्यारे स्वामीजी चाल्या, वन,
तारे वृत कीधां लक्ष्मण भाई;
नित धर्‍या शहाजीसुं नेह,
बाण सांधीने मारे एने तेह;
तारे कुंभकर्ण उलटियो जाय,
सेन सघळा मांहे सामूं कोई न थाय;
तारे राम पूछे बिभीषण भाई,
आ कारण केवूं केहवाय;

तारे जती बोल्या धरीने नेह,
स्वामी बाण सांधो तो पडे एह;
तारे धनुष्य लीधो श्री रामचंद्र हाथ,
कुंभ ढळ्यो मुक्तज थाय;
पछी आव्यो राय रावण,
जोर देखीने मुखे करडे भीड;
तारे रामचंद्रनें चडी रीस,
बाण साधीने काप्या दस शीस.
दस रूंढ गेळिया एक बाण,
शाहाण मार्‍यो राय रावण;
वाचा कीधी श्री रामचंद्र काज,
लंकानुं सोंप्युं बिभीषणनें राज.
सीता वाळी ते श्री महाराज,
वाळी ते सीता जेह कौशल्याने आनंद तेह

हो मारा स्वामीजी सात मांहे मारो तूं श्री परमेश्वरा युग सुधारिये भक्त उद्धारिये असुर संहारिये दानव दारिये गतीउं तारिये आशा पूरिये, श्री सात मांहे मारो तूं श्री परमेश्वरों; श्री सात माहे रामचंद्रजी

रूपे लीधो छे अवतार, श्री रामचंद्रनी माता तो कौशल्यावती, पिता तो राजा दशरथ, गुरु तो लक्ष्मण कुंवर, शक्ती तो मीना मती. चार लक्ष ने बत्तीस सहस्त्र श्री रामचंद्रजी रूपे नाम भणाविया जी अलाह जी अलाह बार लक्ष ने छनूं सहस्त्र युग त्रेतानुं प्रमाण होता, तारे यजुर्वेदनां वाग वरतिया त्रेतायुग मांहे शहाना त्रण रूप वरतिया त्रण दानव शाहे आपे संहारिया क्रोड मानेसुं राजा हरिश्चंद्र तारिया तेणे गुप्त पंथ आराधिया. ते तो मही अमरापुरीनो वासो भले पामिया जी अलाह जी अलाह (७)

अवतार ७ वा. (भावार्थ)

—०—

हे सच्चिदानद प्रभो! सातव्या अवतारी श्री रामचद्र या रुपात तु प्रगट झालास. महाराणी कौशल्याच्या उदरीं दशरथी कुलात श्री रामचंद्र या नावानें अवतार घेतलास.

४

कैकई वचनामुळें वनवासी बनलास, सीता देवीच्या कारणें समुद्रावर सेतू बांधिलास—

सैन्य डोळ्यांनी दिसत नव्हते तेव्हा (अशा स्थितीत) श्री रामचंद्र समुद्रा पलिकडे जाऊन राहिले त्या वेळी दैत्य रावण लंकेत राहत होता. (युद्ध प्रसंगी) जेव्हा इंद्रजीत वरून बाणाची वृष्टी करीत होता. त्या प्रसंगाचें वर्णन करणें शक्ती बाहेरचें आहे. बारा वर्षे पर्यंत लक्ष्मणांनी योग साधना केली होती (हें जाणून) त्यांच्यावरच तो दुष्ट बाण साधून मारित होता. जेव्हा श्री रामचंद्र वनवासाला निघाले. तेव्हापासून श्री लक्ष्मणांनी निरंतर रामप्रीतींत राहून व्रत आचरिले होतें (म्हणून) त्यांच्यावरच तो बाण साधून मारित होता (भयंकर लढाई होत असतां) पुढे होण्याची कोणाचीही छाती होईना ते पाहून कुंभकर्ण पुढें सरसावला. तेव्हा श्री रामचंद्र भीवींपणाला विचारू लागले कीं, हे बंधू ? हे असें का ? भक्त भीवीषण प्रीतियुक्त अंत:करणानें ह्मणाला प्रभू ? बाण साधन करून मारा. ह्मणजे तो मरेल. तेव्हा धनुष्य बाणानें श्री रामचंद्रजींनी कुंभकरणाला मारून मुक्ती केली (तसेंच प्रभूंनी करून) तदनंतर दशानन रावण आला शत्रू पक्षाकडील जोर पाहून तो दांत ओठ खाऊं लागला ते पाहून रामचंद्र प्रभूला फार राग आला आणि (एकाच) बाणानें त्या प्रतापशाही महान बलाढ्य रावणाचे दहा मस्तक छेदिले. प्रभू रामचंद्रांनी लंका नगरीचे राज्य

भिबिषणाला देऊन आपले वचन पाळिलें. आणि सती सीता परत आणिली त्यामुळे कौशल्या मातेला अती आनंद झाला.

हे माझ्या प्रभू देवा ? (तू तुझा कित्ता दाखवून) जगाला सुधरिलेस, असुरांचा संहार केलास, दानवाचा नाश करून त्याना सद्गती दिलीस (भक्तांची) आशा पूर्ण केलीस, भक्ताचा उद्धार केलास, आपले वचन राखिलेस हे प्रभू ? श्री रामचंद्र या नावाने तू सातव्या अवतारी माझा स्वामी देव आलास श्री रामचंद्राची माता-कौशल्या, पिता-राजा दशरथ, गुरू-लक्ष्मण कुंवर, शक्ती-सीतादेवी, चार लक्ष बत्तीस हजार वर्षे पर्यंत श्री रामचंद्र हे नाव धारण करून राहिलास. त्रेतायुगाचे प्रमाण चार लक्ष शाहाण्णव हजार होते त्यांत यजुर्वेद वदला त्रेतायुगी परमेश्वराचे तीन अवतार झाले. तीन दानवाचा संहार केला. सात कोटी आत्म्यासहीत राजा हरिश्चंद्र याचे तारण केले. त्याला गुप्त पथ दाखवून अमरपुरीला पाठविले

अवतार ८. मो

—:०:—

श्री आठ मांहे श्री आठ माहे गोकुल बालुडो छे कान वासुदेवने कुळे माता देवकी जीने कुखे ने श्री कृष्णजी भले अवतर्‍या.

पहेला पुतनानो कीधो छे संहार,
नेना मामिया छे शरीर;
तारे कोपियो कंसासुर काळ,
तेडी लाओ ते नंदजीनो बाळ;
वेगे करीने वेला जाओ,
एक घडीनी वार म लावो.
एक ताल माहे वेला जाओ,
जाई लेजो अमारो नाम.
नंद माथे छे एक काम,
पूजा मांडी छे मथुरा गाम.
ते मांहे जोईये छे कमलना काज,
तेडी लावो ते नंदजीनो कान.

नहिं कां छोडो गोकुळ गाम,
नहिं का बीजो धरावो नाम.
तारे नंद बोलिया धरीने नेह,
कस कोपेयोसी जे नही काम.
अमे छांडसूं गोकूळ गाम,
तारे बोल्या त्रीभुवन शाम.
एतो कारज अमारो छे काज
अमें जासूं कमलके काज,
हवे पोताने कंसजीना राज.
उठी चाल्या शाहा त्रीभुवन शाम,
जाई नाथियो काळियो नाग,
आणी मारिया कमलानां काज,
तारे कंसे कह्यो एतो मोठो मल.
मोकल्यो चाटुरो मल्ल,
तेने कंसे कही एक वात.
तेने झालीने करजो घात,
तारे मल्ले कही अरदास.
कहो तो रायजी झाली लावूं तमारे पास,
तारे कंस सुणीने थयो रळीयात.

तमे सांभळो मारा मल्ल,
वेगे करीने वेहेला थाओ.
एक घडीनी वार म लाओ
एक ताल मांहे वेहला जाओ,
वचन सुणीने मल्ले कीधी गीड.
शाहे हाथे मरोडिया तेना शरीर.
शाहे मारियो चांदरो मल्ल,
त्रण भवननुं टाळियुं सल.
शाहे मारियो राजा कंस,
छेदावियो तेना वंश.

हो मारा स्वामीजी, आठ मांहे मारो तूं श्री परमेश्वर. श्री आठ मांहे गोकुळ वाल्लुडा छे श्री कान वासुदेवने कुले माता देवकिने कुखे ने श्री कृष्णजी कान भले भले अवतरिया. श्री कृष्णजी (कान) नी माता तो देवकीजी पिता तो वासुदेव, गुरू तो विदुर व्यास. शक्ती तो राणी रुकमणी. चार लक्ष ने बत्रीस सहस्त्र श्री कृष्णजी रूपे भणाविया. जी अल्लाह जी अलाह.

अवतार ८ वा. (भावार्थ)

—०:—

हे दयाघन विभो ? आठवा बालक रूपानें श्री कृष्ण या नावानें त्वां अवतार घेतलास देवकी मातेच्या उदरीं वसुदेवाच्या कुळांत जन्म घेऊन प्रथम पूतनेचा संहार केला. तिचें शरीर (सात द्वारें) आकर्शून घेतले.

हे ऐकून कर्दन काळा प्रमाणे जो कंसासुर त्याला फारच राग आला तो आपल्या हस्तकाना आज्ञा देउन ह्मणाला की उठा, ? तुम्ही एका क्षणाचाही विलंब करू नका लौकर गोकुळांत जा. आणि नंदलाल–श्री कृष्ण त्याला घेऊन या. नंद राजाला माझा निरोप सांगा की, मथुरा नगरांत पुजा समारंभ आहे. आणि तेथें कमल पुष्पांची जरूर आहे. तर ते घेऊन कृष्णाला जरूर पाठवा. नाहीं तर तुह्माला गोकूळ सोडणे भाग पडेल. गाव बदलावे लागेल. हा निरोप ऐकून नंदराज श्री कृष्णाला प्रीतीयुक्त अंत करणाने ह्मणाले कृष्णा ? कंस राजा आपल्यावर कोपला आहे तेव्हां आतां आपली शोचनीय स्थीती होईल ह्मणून चला. आपण हे गोकूळ सोडून कोठे तरी जाऊ तेव्हां त्रीभुवनपती श्री कृष्ण ह्मणाले,–नंदराज ? हे कार्य केवळ आमचेच आहे मी कमल पुष्प घेऊन कंसाच्या राजधानींत जातो. कारण कंस राजाचे दिवस भरत आले आहेत असे बोलून श्री कृष्ण निघाले कमलपुष्पां करितां कालिया मर्दन करून आणि

कमल पुष्प घेऊन कंसाकडे गेले. तेव्हां कंसाला फारच आश्चर्य वाटले तो विचार करूं लागला की, हा तर बलाढ्य योद्धा आहे. तेव्हां त्याच्या पदरी असलेल्या चादुर मल्ल नावाच्या (मल्लयुद्ध प्रवीण) माणसाला त्याचा घात करण्याकरिता सुचविलें. तेव्हा मल्ल विनती करून ह्मणला हे महाराज ? जर आपण आज्ञा कराल, तर मी त्याचा हात धरुन तुमच्या जवळ घेऊन येतो हें ऐकून कंसाला फार आनंद झाला आणि आज्ञा केली की, जा ? त्वरीत जा आणि एका क्षणात सांगितलेल्या कार्यात विजयी होऊन परत ये. मगरुर चादुर मल्ल (श्री कृष्ण लहान बाळ असतांही) त्यावर भीषण गर्जना करीत धावून गेला. मल्लयुद्ध सुरु झालें सर्व शक्तिवान श्री कृष्ण प्रभूनीं त्याला एकाच हाताने धरुन पिळून टाकले त्यामुळें तो मल्ल मेला. त्रिभुवनाला भारी असा दुष्ट जगातून नाहीसा केला. तदनंतर कंसाला मारुन त्याचा निर्वंश केला

हे प्रभु ? आठव्या अवतारी असा तूं माझा परमेश्वर झालास बाळक रुपानें गोकुळांत देवकीच्या उदरी वसुदेवाच्या वंशी जन्मलास. धन्य प्रभू हा तुझा अवतार ? या अवतारी कृष्णाची माता–देवकी, पिता–वसुदेव, गुरु–विदुर व्यास, शक्ती–राणी रुक्मिणी. चार लक्ष बत्तीस हजार वर्षे पर्यंत श्री कृष्ण नावें आठवा अवतार झाला.

अवतार ९ मो.

श्री नव माहे श्री नव माहे बुद्ध रूपे लीधो छे अवतार. बुद्ध रूपे धरी बेठा छे ध्यान, पाये पद्म ते देव श्री परमेश्वरा. देव जई बेठा जंपु दीप माहे श्रीकृष्णजी मुखे बोलिया फारसी.

फारसी बोल्या मीर,
हाथे लीधा ते तीरकस तीर;
साल पेराण सांवरो वेश,
मोड बंध बांधे शाहा पेच.
छुरी समशेर बांधे शाहा केड,
केडे बांधे शाहा चो गजी शाल.
तलवार बांधे शाहा भेट,
जारे पांडव चालिया वन.
तेणे भेलिया पाणीने अन्न,
तप कीधा ते वन मींजार.
शाहे मार्‍यो दुर्योधन राय,
कौरवनो कीधो छे संहार;

पांडवोने आलियो राज,
पांडव पोता गढ अमरापुरी मांहे.
हवे आव्यो खोटो कलीकाळ,
विप्र न माने बाळ.
हवे आव्यो कूडो कलीकाळ,
माता रोता मेले नाना बाळ.
वरतवा लागो पाप,
बेटो न माने बाप;
भाजवा लागी गाय,
उठी चाल्यो शाहा पश्चिम दीश.
शाहा आव्यो खंड एराक माहे,
देव जाई बेठा ते म्लेंच्छ मांहे.

हो मारा स्वामीजी नव मांहे मारो तूं श्री परमेश्वरा, जुग सुधारणहार जुग सुधारीये भक्त उद्धारिये, असुर संहारिये, दानव दारिये, गतिउं तारिये, आशा पूरीये, नव मांहे मारो तूं श्री परमेश्वरा, श्री नव माहे बुद्ध रूपे लीधो छे अवतार श्री बुद्धनी माता तो करणावती, पिता तो

विणवच्छराज, गुरु तो दमराज, शक्ती तो हरषादेवी चार लक्ष ने बत्तीस सहस्त्र श्री बुद्ध रूपे नाम भणाविया जी अलाह, जी अलाह. आठ लक्ष अने चोसठ सहस्त्र युग द्वापरनुं प्रमाण होता. त्यारे शाम वेदना वारा वरतिया. युग द्वापार मांहे शाहाना दोरुप वरतिया, दो दानव शाहे आपे संहारिया. क्रोड नवेसूं राजा युधिष्टिर तारिया. तेणे गुप्त पंथ आराधिया ते तो मही अमरापुरीनो वासो भले पामिया जी अलाह जी अलाह. (९)

अवतार ९ वा. (भावार्थ)

हे दयानिधी देवा ? तूं नववा बौध्यावतार धारण केलास बुध रुपात देव ध्यानस्थ बसले त्याच्या पायी पद्म होता ते जम्बू द्वीपात जाऊन बसले श्रीकृष्ण स्वमुखाने फारसी भाषेत बोलले.

परमेश्वर फारसी भाषेंत बोलला हाती धनुष्यबाण धारण केलें त्याच्या कटिबधी शाल शोभत होती. त्याचा तो घणश्याम वर्ण मोरमुकूट आदि शिराभुषणानीं विशेष शोभीवत दिसत होतां. तुलवार कटयार कमरेंत लटकत

होती तेथे एक शोभिवत शाल (आपल्या कांतीनें त्या ऐश्वर्यात विशेष भर घालित होती). आणखी त्यात झळकत होतीं ज्या वेळी पाडव वनांत गेले तेव्हा त्याना (प्रभूनी) अन्न जलाचा पुरवठा केला त्या वनात तपश्चर्या केली. कौरवाचा सहार करुन पाडवाना राज्य दिले अमर पुरींत त्याची स्थापना केली आतां दुष्ट कलियुगाचा फेरा आल्याची ही मान्यता विप्रबालकांची अवतारासबधी खरी मान्यता राहिली नाहीं असा हा कलियुगाचा समय येऊन ठेपला कीं स्वत.च्या लहान मुलाला रडत टाकून त्याची आई पाप कर्म करते मुलगा बापाचे एकत नाहीं गायीतून गायपण निघून गेले परमेश्वरांनीं स्वत.चे स्थान पश्चिम दिशेत फिरविले आणि श्री शाहा एराक खडात आले (तेव्हां) म्लेन्छा मध्यें देवत्वाची स्थापना झाली. गऊवध सुरु झाला परमेश्वर पश्चिमेस निघाला

हे प्रभु ! नवव्या अवतारी तु माझा परमेश्वर झालास जग सुधारणारा जगताला सुधारिलेस, भक्ताचा उद्धार केलास, असुराचा सहार केलास, दानवाचा वध करुन त्याना सद्गती दिलीस (भक्ताची) आशा पूर्ण केलीस असा ध्यानस्थ स्वरूपी नवव्या अवतारी माझा बुध स्वामी झालास त्या काळीं बुधाची माता करणावती, पिता–विणवत्सराज, शक्ती हर्षादेवी, चारलक्ष वर्तीस हजारवर्षे पर्यंत बौध्द अवतार या नावानें प्रगट झाला द्वापरयुगाचे प्रमाण आठलक्ष चौसष्ट हजार होतें. त्यात शाम वेद वदला द्वापर युगांत परमेश्वरानीं

दोन अवतार घेतले दोन दानवाचा सहार केला नव कोटी आत्म्या सहीत राजा युधिष्ठिर याचें तारण केले त्याला गुप्त पथ दाखवून अमर पूरींत वास्तव्य दिले.

अवतार १० मो.

श्री दस मांहे श्री दस मांहे नकलंकी रूपे लीधो छे अवतार, श्री शाहा मौला मुरतजा अली रूपे नाम भणावियाः हेत हकीकतने कारणे स्वामीजी तमे भले भले अवतऱ्या; हेते सेती तुरिये शाहा चडमे असवार, भक्त उद्धारिये, असुर संहारिये, दानव दारिये, गतिऊ तारिये, आशा पूरिये, वाचा पाळिये, शंख चक्र लेशे शाहा हाथ.

शंख चक्र लेशे शाहा हाथ,
लईने फरसे शाहा पृथ्वी माहे;
हवे पोता दसे अवतार,
परहारियो शाहा गर्भवास.
शाहा जंबू दीपनो राय,
आवशे शाहा मुलस्थान मांहे;

शाहा देसे ऋखीओने राज,
ऋखीओ करमे अवीचल राज;
ऋखी ओने वैकुंठवास,
पीर सहदेव केरा शाम;
प्रत्यक्ष नकलंकी नाम.

हो मारा स्वामीजी श्री दम मांहे मारो तूं श्री परमेश्वर; श्री दम माहे नकलंकी रूपे लीधो छे अवतार, श्री शाहा मौला मुरतजाअली रूपे नाम भणाविया. श्री शाहा मौला मुरतजाअली ने श्री इस्लाम शाह. श्री शाहा मौला मुरतजाअलीनी माता तो बीबी झलेखा, पिता तो हाशमी अबू तालब वली, गुरु तो नबी महंमद मुस्तफा, रसूल सलला अलेह वस्सलम्, शक्ती तो बीबी फातमत जहोरा रजी अलाहु तआला अनहु; चार लक्ष ने बत्तीस सहस्त्र श्री शाहा मौला मुरतजा अली रुपे नाम भणाविया, जी अला जी अला. चार लक्ष बत्तीस सहस्त्र कलियुगनो प्रमाण हुवा, तारे अथर्व वेदना वारा वरतिया. आज कलियुग माहे शाहानुं एक रूप

वरतियो. एक दानव शाहा आपे मंहारसे, कोड़ी बारेमू पीर मदरदीन तारिया, तेणे गुप्त पंथ आराधिया ते तो मही अमरापुरीनो वामो भले पामिया जी अलाह जी अलाह. पीर सदरदीन कहे रे भाई कहूं दस अवतार. ते श्रवणे सुणे तेने आवा गमनना फेरा टळे; जे साभळे दस अवतार, ते पामे मोक्ष, मुक्ती, दीदार, जे सांभळे नरनेनार, तेने आवा-गमन नहीं संसार.

जे साभळे दस अवतार,
ते पावे मोक्ष, मुक्ती, दीदार;
जे सांभळे नरनेनार,
तेने आवा-गमन नहीं रे संसार;
जेम मुक्त हुवा रे प्रल्हाद,
तेने आल्यो शाहा अविचल राज.
शाहे आल्यो धृवने राज,
धृव करे छे अविचल राज;
बंध कापे यारे प्रल्हाद,
तेने आलीयो शाहे अवीचल राज.

शाहा देसे ऋषिओने राज,
ऋषीओ करसे ते अविचल राज.
ऋषिओने वेकुंठ वास,
पीर सहदेव केरा दास.
प्रत्यक्ष नरहरी नाम,
पीर सदरदीन केरो दास.
प्रत्यक्ष नकलंकी नाम.

हो मारा स्वामीजी तू युग सुधारिये; भक्त उद्धारिये, असूर संहारिये, दानव दारिये, गतिऊ तारिये, आशा पूरिये, वाचा पाळिये, दस मांहे मारो तूं श्री परमेश्वरा; श्री दसमांहे नकलंकी रूपे लीधो छे अवतार; श्री शाहा मौला मुरतजा अली रूपे नाम भणाविया हेत हकीकत ने कारणे स्वामीजी तमे भले अवतऱ्या दस अवतार भले मौला मुरतजा अलीजो से पीर सदरदीन भांखिया से संपूर्ण.

हक्क अशहदो अन ला इलाह इल्लाह
अशहदो अनू महंमद रसुलीलाह.

अशहदो अन् अमीरल् मोमेननि् 'अली'
सही अल्लाह. या अली-या अली-या अली.

--दस अवतार समाप्त--

अवतार १० वा. (भावार्थ)

—:०:—

हे पतित जन पावना ! आतां तुझा दहावा निकलंकी अवतार 'शाह मौला मुरतजा अली' या नावाने प्रगट झाला हे प्रभू ! सर्व भक्ताच्या हितास्तव तूं अवतार घेतलास भक्ताचा उद्धार व असुराचा सहार करण्यां करितां शाहा पाठ्या अश्वावर स्वारी करितील, दानवाचा सहार करून त्याना सद्गती देतील, (भक्ताची) आशा पूर्ण करितील. वचन पाळून शख चक्र धारण करितील

निकलक प्रभू, शख चक्र धारण करून पृथ्वींत भ्रमण करतील. परमेश्वराचे दहा अवतार झाले. आतां गर्भ वास देवानीं मोडिलें तो जम्बू द्विप राजा शाहा, मुळस्थानीं येईल. ऋषी लोकांना राज्य देईल ऋषी लोक अढळ राज्य करितील ते वैकुठ वासी होतील हा निकलंकी मार्ग पीर सहोदेव यानी प्रगट केला.

हे जगन्नायका ! दहाव्या अवतारी असा तू माझा स्वामी देव झालास आणि हा दहावा निकलकी अवतार घेतलास श्री शाह मौला मुर्तजा अली नाव धारण केले हे श्री शाहा मौला मुरतजा अली ! तुला नमन असो शाह मौला मुरतजा अलीची माता–बीबी–झलेखा, पिता–हासमी अबु तालब बली, गुरु नबी महमद मुस्तफा रसूल सल्ला अल्हे वसलम शक्ती–बीबी फातमत जहेरा रजी अलाह तआला अनह् चारलक्ष बत्तीस हजार वर्ष पर्यंत 'श्री शाहा मौला मुरतजा अली' या नावानें अवतार घेतला चारलक्ष बत्तीस हजार या कलयुगाचे प्रमाण झाले. त्यात अथर्व वेद बदलास या कलियुगी शाहाचा एक अवतार प्रगट झाला एक दानवाचा शाह स्वत नाश करील कोटयावधी आत्म्या सहीत पीर सदरदीन याचे तारण केले त्यांना गुप्त पथ दाखवून अमर पुरीचे स्थान दिले.

ऋषू जवरो ? पीर सदरदीन म्हणतात, हे दशावतार नी सागतो ते कानानी ऐकाल तर पुनरागमनाचा तुमचा फेरा चुकेल जन्म मरणाच्या भवऱ्यातून मुक्त होऊन मोक्ष दर्शनाचा लाभ होईल जे नर नारी हे दशावतार श्रद्धा पूर्वक श्रवण करतील, त्याना पुर्नजन्माचे भय राहणार नाही. या बधनातून सुटतील; मोक्ष मिळवून दर्शन लाभ घेतील ज्या प्रमाणें प्रल्हाद मुक्त झाला त्याला अढळ राज्य दिले ज्या प्रमाणे परमेश्वरानी ध्रुवाला राज्य दिले

आणि तो अटळ राज्य करीत आहे प्रल्हादाचे भवबंध कापले त्या प्रमाणे शाहा ऋषि लोकांना राज्य देतील पीर महदेव यांनी हे हरीनाम प्रगट केले पीर सदरदीन यांनी हा निकलंकी मार्ग प्रगट केला

हे माझ्या स्वामी राजा तू जगाचा सुधारणारा, भक्ताचा उद्धार करणारा, असुराचा संहार करणारा, दानवाचा नाश करून त्याना सद्‌गती देणारा, (भक्ताची) आशा पूर्ण करणारा, वचन पाळणारा; असा तू दहाव्या अवतारी मोठा परमेश्वर झालास. हे देवा ! ' मौला मुरतजाअली ' या नावाने दहावा निकलंकी अवतार भक्त जनांच्या हिता साठी आपण घेतला

पीर सदरदीन कृत दहावा अवतार ' मौला मुरतजा अली'चें वर्णन संपूर्ण.

" मी साक्ष देतो की परमेश्वरा शिवाय दूसरा देव नाही

" मी साक्ष देतो की महमद साहेब परमेश्वराचे पैगंबर आहेत.

" मी साक्ष देतो की खऱ्या धर्मानुचार्या लोकांचा सरदार ' अली ' खरा परमेश्वर आहे.

याअली याअली याअली

साकी.

अहा पहा अवतार झाला ।
नामे अली नकलंक आला ॥
आगाखान इमाम अंश त्याला ।
भव तरण्या सत्-भक्त पहा त्याला ॥१॥

पद.

नमन प्रभु पदाला, ईशा रमेशा; जगदेकपाला ॥धृ०॥

दावोनि जगतासि, अवतार लीला; हर एक युगीं तूं असमी कृपाला ॥१॥

सद्भक्त-त्राता, दुष्टासि हनिता; सत्प्रीति जनिता तूंची दयाळा ॥२॥

मछ, कच्छ, वराह, नरसिंह धजला, पहिल्या युगीं तूं ऋग्वेद वदला ॥३॥

वामन, परशुराम, श्रीराम झाला; त्रेतायुगीं वा यजुर्वेद वदला ॥४॥

होवोनि श्रीकृष्ण, मग बौद्ध झाला; अवतार द्वापारें तूं शाम- वदला ॥५॥

आला प्रभू हा कलियुग घाला: नकलंक अवतार घेसी कृपाला ॥६॥

सत् पंथ तरणी अथर्वेद वदला; अति आदरें नमन करितों अलीला ॥७॥

या हो पहा हो अवतार मूर्ती; मनी होई स्फूर्ती अगा भेटण्याला ॥८॥